

**תורה אור**

חמש אשמות תלוין כי מייתי חד מי מפמר ודחתניא \*\*והכלל כל שחלוקין בחמאות חלוקין באשמות <sup>6</sup> אלא דכורי עולם למבילות מדרמי לזון ובחששין לפשיעה קמפלגי רבי ויחנן בן גורי סבר דחיישין לפשיעה ורבי עקיבא סבר לא דחיישין לפשיעה:

**ארבעה**, \*מחוסרינ] כפרה וארבעה מביאין על  
הזבח בשוגג ואלו הן מחסרי כפרה

יְהוָה חֲזָבָה וְהוֹלֵלָתָהּ וְהַמְצִיזָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר  
בֶּן יַעֲקֹב אָמַר <sup>א</sup> נָר מְחִסֵּר כִּפְרָה עַד שִׁזְרוֹק  
וְעָלָיו הָרֹם <sup>ב</sup> נוֹזֵר לֵיינו וְתַגְלַחְתּוּ וּשְׂמַמְתּוּ  
גַּם מֵאֵי שֶׁנָּא זֶכ חֲזָבָה דְּמִנֵּי לְהִין בְּתָרִין מִשּׁוּם  
דְּחִלּוּקָה <sup>ג</sup> וּשְׂמַמְתּוּ דֹּב לֹא מִשְׂמָא בִּאוּנָם וְזָבָה  
לֹא מִשְׂמָא בְּרֵאוּת כְּבִימִים דְּתַנֵּי <sup>ד</sup> מִבְּשָׁרֵי  
וְלֹא מִתַּחַת אֹנֶס <sup>ה</sup> <sup>ו</sup> (וְמִי שֶׁמָּא) בְּרֵאוּת  
כְּבִימִים דְּתַנֵּי תַלְתָּה הִכְתּוּב אֵת <sup>ז</sup> הַזֶּה בְּרֵאוּת  
וְאֵת הַנֶּקֶבָה בְּיָמִים זָבָה מִשְׂמָא בִּאוּנָם וְלֹא  
מִשְׂמָא בְּרֵאוּת כְּבִימִים מְצוּרָה וּמְצוּרֶת נָמִי  
חִלּוּקָה מִימָתָן דְּמְצוּרָה מִעֵין פְּרִיעָה וּפְרִיעָה  
דְּתַיִב בְּגִדְדֵי יְהוָה פְּרוּמִים וְרֵאשׁוּם יִהְיֶה פְּרוּעָה  
וְאִסּוּר דְּתַשְׁמִישׁ הַמֶּשֶׁה וּמְצוּרֶת <sup>ח</sup> אֵינָה מְעוּנָה  
פְּרִיעָה וּפְרִיעָה דְּתַנֵּי <sup>ט</sup> <sup>י</sup> אֵין לִי אֵלָּא אִישׁ  
אִשָּׁה <sup>י</sup> מִנֵּי שֶׁהָיָה אִמֹר <sup>י</sup> הַצְרֹתָ הֵרִי <sup>י</sup> בְּאֵן

אִשָּׁה יִמְנִין כְּשֶׁהִיא אוֹמֵר וְהַצְרֹעַ הָרִי יוֹ כֵּן כֵּן

וכתוב (י) מענין של מעלה לענין של מטה לומר  
ש המטה (י) שנאמר וישוב מרחץ לאהל שבעת  
אתן חלוקה מצורע ומצורעת אין עיקר מומאמן חל  
מאי מעמא לא תני גר כי קתני מדעם דמישרי לר  
הל (6) (ז) ונזיר מאי מעמא לא תני סוף סוף נזיר  
תני נזיר למישרי בפשיה ניתני נמי נזיר ממא (8) כ  
לגר מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קינו (9) ו  
ורה אחד חטאת ואחד עולה כאן שתיתן עולות חט  
ש לא יצא לא אסרו קן אלא להקל מאי שנא ממנה  
שלמים אף גר עולה ושלמים אי"כ (4) חובת (5) אחר  
עשה אר"פ יש לומר לעוף איתריב לעולת בהמה לא  
כי רת"ר כאשר תעשו כן יעשה מה אתם עולה  
העוף ת"ל (6) "אשה ריח ניתוח לה" איזה דבר שש

(ח) [סוכה כג: ערביי ג:] (ב) הוֹסַפְתָּה דַּשְׁקִילִים סִיג פ"ט ג] (הוֹסַפְתָּה סִיח פ"ט)

[illegible]

יודע והשאר עליה חובה. חבל על הכסף  
מזקקין לה לומר על האחרונה חני  
מביאה: **ורבי עקיבא לא חייב לפשיטת**  
**ואף שמעתי חוששין לפשיטת שמה**  
**תפסע ולא הביא אפילו קרבן אחד**  
**ותכלו זבחים בטומאת הגוף וקשיה**  
**לה נאכל דאכל דאכל אכסר היא(ר)היה**  
**קרבנה ומשום דלא מלכדת לה לומר**  
**על האחרונה ליחוס שמה תחזור בה**  
**ועד חי חייסת להכי כל שכן דעל הספק**  
**היא מקילה ואמאי לא מלכדת לה לומר**  
**על האחרונה ליחוס שמה תחזור בה**  
**ולא תבאלו ואלוהו קדשים בספק**  
**טומאת הגוף :**

**ארבעה** מחומרי כפרס • מציאין  
חטאת ולא על חטא אלא

לאלוהים בקדשים : עד שירוק עליו סוס •  
 ובני יחזקאל קרבן בדמפת לקמים :  
 ונזיר ליינו ולתנחלנו ולקומתנו • וזיר  
 מחוסר כפרה שכל זמן שלא כיפר אזור  
 ביינו ובהגלתו לשלום למתיא : **דמי**  
**לפסו כפרין** : לחשיב צד וזה בגין מהק  
 מחוסרי כפרה : **מכשרו** • מכה אזור  
 ומחוקק יצרו • וזה מטמאה בלואם  
 בדמתיין כפרק בנות טיטוס (הס  
 דף לה) וכי יזב זב דמה (ויקרא סו)  
 יצרי לואם אזור : **ומטמא בלואים**  
 לה

שנים אם כן מה תל איש נחקר  
פורעת ופורטת ומותרת בתש  
במנינו בתרין זב וזבה עיקר ש  
בן יעקב אומר גר מחוסר כוונות  
קרבן לאכשורי נפשיה למעל ב  
למשתי יין דחילין הוא ור"א טו  
גזירות ין במתרה הוא ג' תנו רב  
בקרשים לערב ג' כל הקינן שב  
עולה ושלמים יצא מנחה ושלם  
תעשו כן עשה מה אתם עולה  
בגוויה דרבתיה כאשר תעשו  
גמי מעט קרא כן ועוף היכא א  
[כ] שנה' ככם כגר מנין לרבות א

(h)

תוספות אירו ולדו כגרוס • סת' סה"פ

[illegible]

ב ג מיי' שם פ"ב  
כלבס ב :  
ג ד מיי' שם כל' :  
ד ה מיי' שם ופ"ז מכל'  
זאצורי ביאה כל' :  
ה ו מיי' פ"י מכל'  
פומתח צרעת כל' :  
ז מיי' שם פ"ה כל'א:  
ז ח מיי' שם פ"ז  
כלבס ח :  
ח ט מיי' שם פ"ח  
כלבס ט :  
ט י מיי' שם פ"ח  
כל' י :  
כ ל מיי' פ"ח מכל'  
מחברת דברה כל'א:

## שיטה מקובצת

(ח) אלא דבעי למבטל  
 קדמי להו' לענין  
 שחבול בקדמי בקרבן  
 אחד אכל מותרת לא  
 ידעו' והאש' זלי  
 נחשטשין' לפשעה' \*  
 שסומרת על האחרונה  
 משמע על האחרונה  
 לא יביאנו בקרבן זה וכו'  
 אלאו בקדמיש ואם כפי  
 בפילה שהיא האחרונה  
 מסתרת כל מוסמאת  
 שקדמי לה קרבן זה  
 שהיא מקדמי על  
 האחרונה מסתרת  
 אכל בקדמיש ולא  
 תוכל ליתל כל הילדות  
 שקדמי לה וירעה שלא  
 נפסרה מלביא שאר  
 קרבנותיה לזשען על  
 האחרונה משמע  
 להביאיהו בקדמיש  
 וביאוי ולא למסור  
 למסור אכל אלא האמר  
 על אחד קרבן משעה  
 דסבירה למסור נסבירה  
 אזת מתי' וכו'  
 למסור קון אם אסרה  
 על האחרונה משעה  
 דסבירה ובראשון  
 נחתיב' נסמור כול' \*

ב) כפרה : ס' כפורים

אֲרֻבָּעָה מִתּוֹסֵר כִּפְרָה  
כִּפְרָה לֹא דֹקָא שְׁהִי  
אֵינִן בָּאִין עַל הַסָּא מֵאָה  
וְלִי קִיבֵן וְכֵן מִשְׁמֵי  
זֶל - תּוֹס' ג' ע"י בְּחַד  
וּבִבָּה עַד תִּיבֵת דִּתְנִי  
הוֹבָה כִּימִים: ט'  
יב' תִּיבֹת מַעֲנִין שֶׁל מַלְּ  
שִׁנְאָמֵר: יד' בְּקֹהֶל הָאֵל  
הוּא אֵת ב' נִמְחָק:  
שִׁנְאָמֵר כֹּכֶם - כְּגֵר נִמְחָק  
כו' כְּתוּבָה בִּי תִיבֵת בִּי

דאן ערלך לרן בלשן  
כה לשון קפוח דבר  
הישנו והדעיס ומשכר  
טוב בכל עין חייב  
מי? הישע מוסר משה  
נתינה דעלפא מן  
סיבה פרלכט ורגעיס  
משלמט און תקן ואר  
דאן: בשאט לאחד  
מחזקת? באהת נתינה  
לדורש בלא יסוד ובלא  
לא שם על עצמו קרם  
דהא משכר ראש חייב  
במשאט משה תקן ויש  
אחו שפאט לירא און  
לחטאיה וליכן לא תק  
לא כשר עליו ויזהר  
ביוה"ח שסמכט על  
אם מתוך זה: אלא  
והיט שטיגן שרן נש  
שטיגן שרן דמכסע און  
שחט שפירא ר' יתודה  
דיוה"ח געזיט הניכט  
לויסא יא און מתורו  
בדקדק; רבנן שפועל  
ברת וואסל שער וואס  
לערבן שער מתורו ל  
און השם דאסער  
דרכים וואסל שער